

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De vera dilectione, qua Deo per tres gradus in actiua vita vnimur. Cap.
XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

ipsam facit, quærens spiritualiter consolari multis modis, quamuis Deus sit principalis intentio. Et si forte quidam sint, qui videantur istud non quærere, paucissimi tamen tam voluntarij sunt ad derelictionem; hoc est, ad diuinæ consolationis & internæ sensationis subtractionem, sicut ad affluentiam earundem gratiarum: quia nondum plenè sibi ipsis mortui sunt ad perferenda quæcumque aduersa, nisi cõsurgant ad perfectiorem intentionis gradum.

Tertius gradus vocatur intentio deificata: quia totaliter est amore finis æterni attracta, absorpta, & deiformis effecta. Et hæc proprie est beatorum in gloria, & elicitur à voluntate affectata deiformiter. Quidam tamè in statu viæ in tantum amore inebriantur in spiritu, quod totis præcordijs intentionem hanc attingere cupiunt, & elaborare non cessant, vt in hac lachrymarum valle felicem hanc deificationem seu deiformitatem assequi mereantur, de qua dicit Bernardus lib. de diligendo Deum: Deificatio, id est, amor vel intentio hominem deificans, hoc est, deiformem faciens, nihil relinquit in voluntate admixtum vel proprium, sed totum per intentionem dirigit in Deum. O pura & deificata, id est, deiformis, intentio voluntatis, eò certè deificatio & purior, quò in ea de proprio iam nihil admixtum relinquitur: eò suauior ac dulcior, quò totum diuinum est quod sentitur: sic enim affici, deificari est. Sed hæc deificatio hinc poterit inchoari, in æterna verò vita perficietur, vbi sic omnem in Sanctis humanam affectionem quodam ineffabili modo necesse erit à semetipsa liquefcere, & deficere, atq; in Dei penitus transfundi voluntatem. Manebit quidè propria substantia, sed in alia forma, alia gloria, aliaq; potentia. Alioquin quomodo *omnia in omnibus erit Deus*, secundum quòd Paulus dicit, si in homine de homine quicquam supererit?

De vera dilectione, qua Deo per tres gradus in actiua vita unimur.

Cap. XXXIII.

Secundò principaliter cõsurgimus & unimur Deo dilectione præcipua, charitatis igne inflammata. Quod fit, cum quis in omnibus actibus suis rectam intentionem habens, se ipsum totaliter per amorem inclinat super pectus Domini. Vnde S. Dionysius in libro de diuinis nominibus dicit: Vnus est amor increatus, qui sua supersubstantiali & vniuersali appetitione ingignit amorem creatum omnibus rebus: qui amor creatus, est quædam inclinatio & cõordinatio amanti ad bonum amatum. Est enim amor connexio & vinculum, quo

Yyy 4. Deus.

Intentio deiformis.

* Alias deificata.

1. Cor. 13.

Cap. 4.

Amor g. d.

Deus & spiritus amās ineffabili amicitia, insolubiliq̄ue vnione copulantur. Cū igitur amorem nominamus, siue diuinum, siue Angelicum, siue intellectualem, siue animale siue naturalem, designamus nomine amoris quandam virtutem vnitiuam & communicatiuam, mouentem superiora ad prouidentiam & curam inferiorum, & inferiora ad conuersionem superiorum, & facientem ordinatam quandā eorum mutuam habitudinem vel communicationem. Iste amor nouem gradus habet, quia non patitur vllum remanere medium inter Deum & se, sed omnia vult penetrare, donec perueniat ad dilectum; & ergo oportet ipsum hos gradus ascendere, quorum tres inferiores pertinent ad conuersionem vitæ actiue. Primus gradus est amor incōparabilis, quo in tantum homo Deum diligit, quōd nullus amor cuiuscunque rei infra Deum in eo amoris Dei comparetur, non amor patris, non matris, non vxoris, non filiorum, nec sui ipsius: imō nō solum quælibet creaturæ infra Deum sunt amandæ, verū etiam amor ipsarum ordinandus est in Deum, scilicet vt vel ipsas in Deum ducere possimus: & hoc modo homines diligere debemus: vel quia cooperantur & adiuuant nos ad Deum, vel quia per creaturas homo dirigitur & manuducitur ad Deum, per earum scilicet cōsideratam pulchritudinē, dulcedinem, subtilitatem, & similia, & sic alias creaturas poterimus diligere. Iste amor docet hominē, vt non patiat se abstrahi à Deo propter aliquod infra Deum existens, aut contingēs, sicut Paulus ait: *Quis nos separabit à charitate Christi? Tribulatio? an angustia? an persecutio? an fames? an periculum? an gladius?* Et per hunc amorem anima Deo desponsatur, quia dicit Richardus: quōd Deus verus sponsus est animæ. Quem tunc nobis veraciter vnimus, quando vero amore eidem adheremus: & tunc nos sibi vnit, quando interna mercatura dandi & exigendi ad suum amorem nos strictius ligat: & tunc incipimus valde diligere eum, quem prius valde consueuimus pertimescere. Secundus gradus est amor ardens, de quo dicit Gregorius: Operatur etenim magna * vbi est: si verò operari renuit, aut non operatur, amor non est. Iste amor est sapiens appetitus cordis, ad Deum fluens, tāquam in summum bonum, in quo omne bonum inclusum est. Hic amor valet facit omnibus creaturis, ne earum abusu foueat sensuales appetitus: & facile contemnit omnia, vt acquirat quod diligit: quia proprium opus huius amoris, est semper pugnare contra inordinata desideria & naturales passionēs. Et ideo etiam appellatur amor incontaminatus, eò quōd

Amoris
gradus
nouem.

Amor in-
compara-
bilis.

Rom. 8.

Amor ar-
dens.
* Alas si
ibi.

quod * hominem per desiderium à mundana conuersatione & occupatione abstrahat, ne cor suum nimis occupetur per venialia peccata, aut maculetur affectibus eorundem, & per hoc ardor amoris ab opere suo impediatur, aut etiam naturalibus passionibus conculcet. Et tunc peruenit consequenter ad hoc, vt super omnia diligit quietem solitudinis, abstrahendo se ab omni societate nedum per affectum, verum etiam cum effectu. Ratio huius est, quia amor iste saragit separare ab amante omne dissimile amato, ita vt amans ab amato abstrahatur in solitudinem quandam ab amore omnium creaturarum, (sicut acus trahitur à magnete,) vt spiritali dulcedine ipse amans repleatur. Tertius gradus est, & dicitur amor incessabilis vel infatigabilis, hoc est, amor, qui non cessat seipsum augmentare: quia sicut ignis nullum modum ponit in sua actione, sed semper ad augmentum tendit, quamdiu materiam inuenit, in qua valeat se multiplicare, ita etiam se habet natura huius amoris. Et quia quæ diuina sunt, sine mensura diligibilia sunt, ideo semper inuenit amor in Deum fusus, materiam se extendendi, & amor Dei, eiusque profectus modum non habet nec finem. Quia ergo opus istius amoris propriè est, hominem perurgere ad proficientem vitam, propterea semper pugnat contra accidiosam tepiditatem.

Amor incessabilis.

De amore, deuotioneque sensibili. Cap. XXV.

Notandum tamen est hic, sicut dicit Richardus super Cantica, quod est dilectio quædam affectuosa, quæ interdum minus diligentem & minus perfectum plus afficit. Non enim tantum quisque diligit, quantum hanc sentit, & quantum in illo statu sibi diligere videtur, sed quantum in virtutibus & charitate fundatus fuerit, & in seruandis mandatis fidelis habetur. Dulcis in Deum affectus, quodammodo * sensualis est & fallax: & humanitatis interdum potius, quàm gratiæ; cordis, quàm spiritus; sensualitatis, quàm rationis, ita vt magis accendatur aliquando ad minus bonum, & minus ad maius, & ad aliquid quod amplius sapit, quàm quod expedit. Hoc affectu discipuli errabant, & carnaliter Deum diligebant, cuius presentia carere nolebant. Vnde etiam non diligere arguebantur, qui quod delectaret magis, quàm quod expediret, amplectebantur: *Si diligetis me, inquit, gauderetis vtrique, quia vado ad Patrem.* Sic etiam non rectè sapient, qui tam inordinatum impulsum habent accedendi ad venerabile Sacramentum, frequentandi deuotionem, & similia. Sic affectuo-

* Alias carnalis.

Iohan. 14.